

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENSTJENESTE

NUMMER 18.

15. SEPTEMBER 1930

2. ÅRGANG

Evangeliet seiersgang i India

Fra Hilda Wergedal

Karwi 11. aug. 1930.

Kjære nádeskende!

Salmen 91.

En tid har gått siden vi lot høre fra oss i Misjons-Røsten her dette hjørne av arbeidsmarken. Hans trofasthet har vært skjold og skjerm og under hans vinger har vi hatt ly. Så underbart det er dag for dag å bli styrket ved de evige livsens ord. Det er ord som er sannhet helt til bunde og til alle tider.

Nu er hetetiden over. Har hatt regn over en måned. Ser med gledet frem til da vi igjen uhindret fra regn og varme kan fortsette landsbyarbeidet. Siste kolde tid tilbrakte vi i telt som Herren på en underbar måte hadde gitt oss. Vi var da på steder i distriket som vi ellers ikke kunde nå fra misjonsstasjonen.

Det er sant det er mange fine veier her, men det er også lange strekninger som det er endog vanskelig for oksevognene å komme frem. Ja det var landsbyer inn mellom junglens som ikke hadde så meget til vei engang. Men måtte frakte alt de kjøpte og solgte på kameler eller oskar og hester. På grunn av det var det mange ganger ikke så lettivt å få flytte med sig teltet og våragasje. Men også i dette så vi Herrens hånd var med. Mange ganger stod vi med forsikkelse og så hvordan oksene løp vil ut for når det var en bakke eller ved de bratte elvebredder. Men vi kunde bare overlate det i Guds hånd. Min bonn er at det alltid må være sant for mig å praktisere og gjøre alt for evangeliets skyld.

Hvor ofte kom jeg Jesu ord i hu da han sa at høsten er stor, men arbeiderne er få. På første stedet vi hadde teltet var vi omkring en måned og vi gikk hver dag ut, men enda rakk vi ikke å komme over to gangen til alle landsbyene rundt teltet. Selvfølgelig de aller nærmeste var vi jo hos flere ganger.

Det er fremdeles sant at høsten er stor, men arbeiderne få.

Da jeg var hjemme hørte jeg en prest sa til sin menighet idet han talte over de ord: Edet er idag en frelsers født. Det er vel mange av dere som ikke har så meget kjennskap til Bibelen, men dette ene tilfelle har dere kjennskap til.

Mine tanker gikk ut til alle disse tusener menn og kvinner som ikke kjerner til dette ene vers engang, ja endog ikke kan lese så meget. De vet ikke mere enn det som blir fortalt dem. På grunn av all uvidenhets og ingen kjennskap til evangeliet om Jesus som er verdens lys, ser vi de mange triste følger og frukter av mørke over alt. Når noen er død hører vi den triste håpløse gråt over

den som er gått. Efter hvad en her i byen fortalte oss, som mistet sin eldste i kolera i sommer, har de en spesiell dag den 13. dagen etter de er døde for å gråte ut og siden glemme den døde. Den mann orket ikke å være hjemme i sitt hus den dagen. Men hadde gått til forretningen for å forsøke å glemme eller finne trøst i det å snakke med folk.

Hvor det er godt å kunne fortelle dem om et evigt håp om gjensyn hos Jesus hvis vi tror på ham.

Hinduerne tror på å bli født til andre ting etter døden, så det er ikke så rart at døden er grusom for dem.

Skal bare få lov å fortelle en ting av hvad de mange tror. Det er en fugl som helst skraker under regntiden og like før regnet. Det kan ligne at den sier på hindu: «Jeg er tørstig!» Så tror de at den fuglen er en død kvinne av Akir-kasten (en kaste som holder kuer) som er blitt forbanded fordi hun ikke gav sine kuer vann. Så nu flyr hun omkring som en tørstig fugl.

Slik møter vi vanlig og overtro og mørke på alle slags måter. Og når da får høre evangelietssene klare sannhet og lys, reiser mange sig til bitter motstand,

mens andre hører og er grepne av Guds kjærlighet.

Det hendte at hele landsbyen var i bevegelse når vi kom. Mannen var selvfølgelig nysgerrige for å høre og se de tre hvite kvinnene. I en landsby fulgte kvinnene oss ut av byen og de stod og så så lenge de kunde se oss. En kvinne ropte på oss. Hun var i kloster. Stopp! stopp! Jeg vil også høre, ti mine søstre sier at dere har så meget godt å si. Så derfor forlot han byen og kom hit. Han var chauffør der. Bed at han må bli virkelig frelst og bli et brennende og skinnende lys her ute i dette mørke. Han fortalte at det var første gang han bad til Jesus åpent. Ja, det er nok mange som sitter lenkebundet i India av denne frykt, for de har slik respekt for sin familie og kaste.

En kvinne sa: Jo mere jeg hører om Gud, jo mere littet blir det navn for mig, ti han har ikke gjort mig noe godt.

Vi priser Jesus som gir kraft og styrke å kunne være i stand til å forkynne om ham selv om det ofte blir så med gråt, ja under motstand og hånd fra de mange.

En lærer spurte: Hvad er Gud for noe. — Og ofte sier de: Vis oss deres Jesus! Men hvor godt at vi ikke har en frelsers som vi kan putte i lommen eller sette på et sted med våre hender. Men som Salomo sier: Himlenes himle kan ikke rumme dig.

Alle steder bad de oss å komme igjen. Noen sa at hvis Gud sender dere så kommer dere nok. Må Herren velsigne sitt ords utset blant dette folk.

Siste uke kom en mann her fra Cawnpore, en stor by, for å bli frelst og døpt. Han hadde lenge vært overbevist, men han vovet ikke for sine foreldre og søsknen derfor forlot han byen og kom hit. Han var chauffør der. Bed at han må bli virkelig frelst og bli et brennende og skinnende lys her ute i dette mørke. Han fortalte at det var første gang han bad til Jesus åpent. Ja, det er nok mange som sitter lenkebundet i India av denne frykt, for de har slik respekt for sin familie og kaste.

Igjen vil jeg få minne om dette ord av Jesus: Høsten er stor, men arbeiderne få. Derfor høstens Herre å drive arbeidere i sin høst!

Må vi alle bli tro i den gjerning han har satt oss, inntil det behager ham å kalle oss til hvile.

Vil også få si hjertelig takk for Misjons-Røsten som regelmessig kommer til oss her ute.

Beste hilsener fra oss alle.

Hilda Wergedal.

Fra A. Cornelius

Dhanora, West Khandesh,
B. P. India, den 15.—8.—30

Av et privatbrev fra br. A. Cornelius tillater vi oss å innta følgende:

Guds fred!

Hjertelig takk for Misjons-Røsten som vi har fått oss tilsendt. Det har vært oss til stor glede og oppmuntring å lese fra de forskjellige misjonsfelter om Guds store uransakelige gjerninger som han får lov til å utrette igjennom sine sendebud.

Vi føler med våre kjære venner i Kina som i disse dager må gå igjennom såre store prøvelser, og for dette lands vedkommende så ser det ikke meget lysere ut. India går også ganske sikkert en ny husholdningstid imøte. Isannahet, folkehavet bruser, og hendingene larmer.

Alt vidner om, at Jesus snart er her. I blandt våre kristne indiske venner spores nervositet og redsel. De står spørrende etter hvad de skal gjøre. De forstår vel, at om denne Gandhi rørelse får fortsette så blir det kun et tidsspørsmål hvor lenge vi misjonærer får stanse hos dem. Og blir de satt alene i den forfatning som landet er i, så menes det, at store prøvelser og forfølgelser og så venter våre kjære indiske bredre og søstre. Inneslutt derfor også dem i eders bønner særskilt i disse tider.

Vi kan til Herrens pris si, at han har underbart velsignet vårt arbeide i India optil denne stund. Vi har i disse 5 år fått se ikke så få komme ut fra hedenskapets mørke natt og inn i lysets rike. Den tid vi har i Nandubar så vi ikke få komme igjennom til Andens dåp, likesom mange blev helbredt fra sykdomme.

Neste måned skal jeg reise til en plass som heter Taloda, 14 eng. mil herfra hvor de har bedt meg å undervise ved et Bibelkursus for evangelister, og bibelkvinner. Vi venter ialt ca. 100. Bed for dette bibel-kurs, og for mig som skal undervise i Livets ord. Vi venter at Herren skal mektigere enn før utgåte av sin And over alle hans vidner som kommer til å ta del.

Deres i Kristus, og for India hengivne broder

A. Cornelius.

P. T.

Vi tenker å reise hjem til neste år da vår tid i India da vil ha vart 5½ år, hvilket er ganske nok første periode. På gjensyn om vi lever, og Herren tøver med å komme.

D. S.

HJEM FRA FELTET

Str. Christofa Brundtland som har arbeidet i Kina i flere år vil forlate Kina i september for å få en høist påkrevet hvile. Hennes adresse i Norge blir Baneveien 35 b, Bergen.

MISJONS RØSTEN

Fritt uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomite og utkommer hver 1. og 15. i måneden. Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adr.: «Misjons-Røsten», Post box 32, Sarpsborg.

Abonnementpris er: For enkelt nr. 20 øre, kr. 2,00 for halvåret og 4,00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6,00 pr. år. Bladet kan bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærer. Adresseforandringer, skriftlig opspørelse og betalinger skjer til ovenstående adr.

Besøkelsestid for Sarpsborg.

Som mange sikkert vet har br. Otto Olsene virket en tid i Sarpsborg til megen velsignelse. Det store Misjonshus har ofte etter hvert overfylt av mennesker og ikke få har overgitt sig til Herren. Skarer av syke er kommet frem til forbønn og beviselige ting er skjedd ved Herrens hånd.

En broder som har gått med brokk i 20 år er blitt helt helbredet, og en syster som hadde mistet sitt syn kan nu læse sin bibel! Flere vittigste tegn er skjedd.

Herren besøker byen!

Gud gi at denne vekkelse vilde trenge sig dypt igjennem vår by.

Folk fra de forskjellige samfunn og korporasjoner møter veldig frem hver aften, og det herlige Guds ord utsås uforfalsket til de lyttende skarer.

Gud er den samme! Halleluja!

I trengselstider.

Mens Andrew Murray lå alvorlig syk, kom en dag en dypt nedbøjet kvinne til hans dør for å få trøst i sin nød. Mrs. Head, som han bodde hos, gikk inn til den syke og fortalte det Murray, der var for svak til å tale, tok da et ark papir, der lå på sengen, og hvilet: «Gi henne dette som jeg har skrevet ned til mig selv, kansje det kan bli til hjelpe for henne, og dermed rakte han mrs. Head papiret, hvorpå der stod skrevet følgende:

I trengselstider er det godt for dig å bekjenne:

1. Herren førte mig inn i just disse forhold; det er derfor etter hans vilje at jeg er i denne trengsel, deri vil jeg hvile.

2. Han vil just i disse forhold bevare mig i sin kjærlighet og gi meg nåde til nettopp i denne prøvelse å leve som hans barn.

3. Han vil la nettopp denne trengselstid bli til velsignelse, idet han derigjennem vil lære mig de lekser som han ønsket å lære mig.

4. I hans egen velbehagelige time fører han mig igjen ut av trengelsen — men hvorledes og hvornår vet han alene.

Si derfor, om du prøves i trengsel: «Jeg er stedt i just disse forhold

- 1) etter Guds vilje,
- 2) i hans varetekts,
- 3) under hans opdragelse,
- 4) inntil hans time.»

Dette budskap ble ikke bare for denne kvinne til stor velsignelse, men Murrays venner lot det som fikk sitt innsegl på pinsedag,

trykke på små kort, som de brukte til utdeling, og mange ble velsignet dermed.

Matte disse ord av en som selv ble trøstet ved dem under all sin trengsel, bare bud også til oss fra ham, som er barmhjertigheten Fader og all trøsts Gud!

Menigheten.

Fra stevnet i Moss hitsetter vi Marthin Nielsens tale under emnet «Menigheten i Skriften lys»:

Det greske ord «ekkleksia» er et ord hentet fra profangresken og betyr oprinnelig forsamlingspolitisk — de greske byrepublikkers møter kaltes så —, men blev allerede i septuaginta — ca. 200 år f. K. — benyttet i religiøs betydning. Ordet ekklesia er bruk til oversettelse av det hebraiske «Kabal». — o: Herrens menighet — i den gamle pakt, ligesom det i de nytestamentlige skrifter er overført på de kristne.

Herren hadde allerede i den gamle pakt en menighet, idet han i Abrahams ætt hadde utvalgt sig et folk som han ved Sinai gjorde til sin menighet. Han inngikk der pakt med dem og helliget dem til å være ham et helligt folk, en umistelig eiendom, som i fremtiden skulle formidle den himmelske åpenbaring. Denne pakt hadde — all sin overnaturlige hellighet til tross — sin ufullkommenhet og svakhet, fordi den var formidlet ved et skrøpelig menneskebarn. Derfor blev også de guds-tjenestlige forordninger og offerkultusen som gjennom Moses blev innført i dette samfund, ufullkomne symboler, som dog pekte frem på kommende tider da en fullkommen gudsåpenbarelse og derfor også et innerligere og fortroligere livssamfund skulle etableres mellom Herren og hans folk.

Moses har også hatt åpent øye for dette. Han sier nemlig: En profet liksom mig skal Herren, eders Gud, opreste eder av eders midte; ham skal I høre i alt det som han taler til eder. Ap. gj. 3, 22.

Denne profet kom i Jesus Kristus, men det daværende jødisk samfund var sunket ned i et dyp av bokstavtreldom og kundé derfor ikke kjenne ham som sin Messias. Ja, sist dypt var de sunkne, at de endog for Pilatus' domstol fornektesitt Messias'håp. —

Dog var der en rest i Israel, noen fromme menn og kvinner som i sin Messiasforventning ble gupert av Jesu forkynelse og sluttet sig til ham i tro. Disse dannet da den første menighet (Urmenigheten).

Om enn den nytestamentlige menighet i realiteten er en fortsettelse av den gamle paktens menighet, så er den allikevel helt forskjellig fra denne, både hvad grunnleggelse og vesen angår, idet den er grunnlagt på et bedre paktsforhold. Midlerner er her guddommen selv, Gud har i Kristus forligg verden med sig selv. 2. kor. 5, 19. Jesus Kristus har ved sin stedfortredende død grunnlagt det samfund som han i Matt. 16, 18 kaller «min menighet» og som han sier at han vil bygge opp. Peter Peter års med det kall å bli en grunnsten i den apostlers og profeters grunnvoll som har Jesus selv til hovedhjørnemesten.

Vell bestod den første menighet, som fikk sitt innsegl på pinsedag,

Fra Honningsvåg i Finnmark.

Jeg gleder mig ved dem som sier til mig: Vi vil gå til Herrens hus. Salm. 122, 1..

Disse ordene av David har kommet så for mig idag. Er nemlig nettopp kommet hjem fra et stevnet i Breivikbotn. Vi har under årene hatt mange stevner der på stedet, så det har blitt en tradisjon nesten. Dog kjente vi en forunderlig velsignelse ved å være sammen denne gang.

I en annen salme sier David: Se, hvor godt og liflig at brødre også bor sammen. Det synes som om David har hatt erfaring, ja meg erfaring, nettopp på dette området. Først sier han: Jeg gleder mig ved den som sier til mig, vi vil gå til Herrens hus!

Det var jo en tradisjon i Israel

at tre ganger om året skulde alle mannkjønn vise sig for Herrens øyne i Jerusalem. Og en dag ser han skarerne komme til Jerusalem; stamme etter stamme, og han gleder sig, blir inspirert av Herrens And og denne salme fødes frem —

Nu, også vi blir glade når vi får se brødrerne. Og denne gang kjenner jeg en salig fryd ved å se vennene komme. De var samlet fra forskjellige steder heroppe. Det er så med oss, vi bor spredt rundt om på stedene. Og det er for mange vedkommende ikke like til å rive seg løs. Når man da

av bare jøder, men skilleuren var nedrevet og selvom disse ikke straks kunde fatte at en adgang også var åpnet for hednene, var dog den guddommelige bestemmelse at «alle folk» nu ved tro skulle delaktiggjøres i Guds frelse. —

Ja, en Peter mattede ha en himmelsk åpenbaring for å forstå dette. Imidlertid kallede Herren en Saulus fra Tarsus, og han ble betroet å føre evangeliet ut i hedningverden.

Menigheten er ikke et abstrakt begrep, men et levende, helligt, gudvirket samfund.

Usynlig i sitt forhold til Herren og synlig i sitt forhold til hverandre. Optagelsen i dette samfund er beroende av et personlig himmelsk kall som apostolen selv uttrykker det i 1. kor. 1, 2. Helligede i Kristus Jesus, kallede, hellige. Det enkelte medlem er ved Guds nåde i Kristus Jesus helligt i kraft av Herrens kall, et kall ut fra den i sinnen liggende verden, adskilt fra den og innviet til å tjene Herren i hans kraft. Menigheten er Herrens åpenbaringssted i den nye pakt, hvor han på en særegren mattede treder nær til og över sin hellige innflytelse på det enkelte medlem. Herren har da også på forunderlig vis skjenket menigheten all sin guddoms fyldte med alle sine uensartede nådegaver, de almindelige som de spesielle, for derigjennem å bringe menigheten til dyp erkjennelse av seg selv og derved gjøre den fullt utskjippet til å være den åpenbarer av Guds vilje som den er satt til å være utad som innad. Menigheten som er hvilende på ham og beroende av ham i det, eier hans fullkomne kjærlighet, ti han elskede den så han ga sitt liv for den. Den er sikret mot alt. Helvedets porte skal ikke få overhånd

kjenner til alt dette blir det ennu mere stort å se hverandre. Og hvorfor kommer man? Jo, for sammen å fryde sig om Herrens ord. Alle er forventningsfulle, man ser det på ansiktene, man hører det i bønnene. — Herre, vi vil gjerne se deg, ber man.

Mange hørte jeg også si både privat og offentlig: Det har vært så godt, Gud har velsignet mig. Altå, det er ikke forgjerves. Man har fått noe med sig tilbake. Og kan med David si: Se, hvor godt og hvor liflig det er at brødre også sør bor sammen. Det er som om David har hatt erfaring, ja meg erfaring, nettopp på dette området. Først sier han: Jeg gleder mig ved den som sier til mig, vi vil gå til Herrens hus!

Det var jo en tradisjon i Israel

at tre ganger om året skulde alle mannkjønn vise sig for Herrens øyne i Jerusalem. Og en dag ser han skarerne komme til Jerusalem; stamme etter stamme, og han gleder sig, blir inspirert av Herrens And og denne salme fødes frem —

Nu, også vi blir glade når vi får se brødrerne. Og denne gang

kjenner jeg en salig fryd ved å se vennene komme. De var samlet fra forskjellige steder heroppe. Det er så med oss, vi bor spredt rundt om på stedene. Og det er for mange vedkommende ikke like til å rive seg løs. Når man da

av bare jøder, men skilleuren var nedrevet og selvom disse ikke straks kunde fatte at en adgang også var åpnet for hednene, var dog den guddommelige bestemmelse at «alle folk» nu ved tro skulle delaktiggjøres i Guds frelse. —

Nu, også vi blir glade når vi får se brødrerne. Og denne gang

kjenner jeg en salig fryd ved å se vennene komme. De var samlet fra forskjellige steder heroppe. Det er så med oss, vi bor spredt rundt om på stedene. Og det er for mange vedkommende ikke like til å rive seg løs. Når man da

av bare jøder, men skilleuren var nedrevet og selvom disse ikke straks kunde fatte at en adgang også var åpnet for hednene, var dog den guddommelige bestemmelse at «alle folk» nu ved tro skulle delaktiggjøres i Guds frelse. —

Nu, også vi blir glade når vi får se brødrerne. Og denne gang

kjenner jeg en salig fryd ved å se vennene komme. De var samlet fra forskjellige steder heroppe. Det er så med oss, vi bor spredt rundt om på stedene. Og det er for mange vedkommende ikke like til å rive seg løs. Når man da

av bare jøder, men skilleuren var nedrevet og selvom disse ikke straks kunde fatte at en adgang også var åpnet for hednene, var dog den guddommelige bestemmelse at «alle folk» nu ved tro skulle delaktiggjøres i Guds frelse. —

Nu, også vi blir glade når vi får se brødrerne. Og denne gang

kjenner jeg en salig fryd ved å se vennene komme. De var samlet fra forskjellige steder heroppe. Det er så med oss, vi bor spredt rundt om på stedene. Og det er for mange vedkommende ikke like til å rive seg løs. Når man da

av bare jøder, men skilleuren var nedrevet og selvom disse ikke straks kunde fatte at en adgang også var åpnet for hednene, var dog den guddommelige bestemmelse at «alle folk» nu ved tro skulle delaktiggjøres i Guds frelse. —

Nu, også vi blir glade når vi får se brødrerne. Og denne gang

kjenner jeg en salig fryd ved å se vennene komme. De var samlet fra forskjellige steder heroppe. Det er så med oss, vi bor spredt rundt om på stedene. Og det er for mange vedkommende ikke like til å rive seg løs. Når man da

av bare jøder, men skilleuren var nedrevet og selvom disse ikke straks kunde fatte at en adgang også var åpnet for hednene, var dog den guddommelige bestemmelse at «alle folk» nu ved tro skulle delaktiggjøres i Guds frelse. —

Nu, også vi blir glade når vi får se brødrerne. Og denne gang

kjenner jeg en salig fryd ved å se vennene komme. De var samlet fra forskjellige steder heroppe. Det er så med oss, vi bor spredt rundt om på stedene. Og det er for mange vedkommende ikke like til å rive seg løs. Når man da

av bare jøder, men skilleuren var nedrevet og selvom disse ikke straks kunde fatte at en adgang også var åpnet for hednene, var dog den guddommelige bestemmelse at «alle folk» nu ved tro skulle delaktiggjøres i Guds frelse. —

Nu, også vi blir glade når vi får se brødrerne. Og denne gang

kjenner jeg en salig fryd ved å se vennene komme. De var samlet fra forskjellige steder heroppe. Det er så med oss, vi bor spredt rundt om på stedene. Og det er for mange vedkommende ikke like til å rive seg løs. Når man da

av bare jøder, men skilleuren var nedrevet og selvom disse ikke straks kunde fatte at en adgang også var åpnet for hednene, var dog den guddommelige bestemmelse at «alle folk» nu ved tro skulle delaktiggjøres i Guds frelse. —

Nu, også vi blir glade når vi får se brødrerne. Og denne gang

kjenner jeg en salig fryd ved å se vennene komme. De var samlet fra forskjellige steder heroppe. Det er så med oss, vi bor spredt rundt om på stedene. Og det er for mange vedkommende ikke like til å rive seg løs. Når man da

av bare jøder, men skilleuren var nedrevet og selvom disse ikke straks kunde fatte at en adgang også var åpnet for hednene, var dog den guddommelige bestemmelse at «alle folk» nu ved tro skulle delaktiggjøres i Guds frelse. —

Nu, også vi blir glade når vi får se brødrerne. Og denne gang

kjenner jeg en salig fryd ved å se vennene komme. De var samlet fra forskjellige steder heroppe. Det er så med oss, vi bor spredt rundt om på stedene. Og det er for mange vedkommende ikke like til å rive seg løs. Når man da

av bare jøder, men skilleuren var nedrevet og selvom disse ikke straks kunde fatte at en adgang også var åpnet for hednene, var dog den guddommelige bestemmelse at «alle folk» nu ved tro skulle delaktiggjøres i Guds frelse. —

Nu, også vi blir glade når vi får se brødrerne. Og denne gang

kjenner jeg en salig fryd ved å se vennene komme. De var samlet fra forskjellige steder heroppe. Det er så med oss, vi bor spredt rundt om på stedene. Og det er for mange vedkommende ikke like til å rive seg løs. Når man da

av bare jøder, men skilleuren var nedrevet og selvom disse ikke straks kunde fatte at en adgang også var åpnet for hednene, var dog den guddommelige bestemmelse at «alle folk» nu ved tro skulle delaktiggjøres i Guds frelse. —

Nu, også vi blir glade når vi får se brødrerne. Og denne gang

kjenner jeg en salig fryd ved å se vennene komme. De var samlet fra forskjellige steder heroppe. Det er så med oss, vi bor spredt rundt om på stedene. Og det er for mange vedkommende ikke like til å rive seg løs. Når man da

av bare jøder, men skilleuren var nedrevet og selvom disse ikke straks kunde fatte at en adgang også var åpnet for hednene, var dog den guddommelige bestemmelse at «alle folk» nu ved tro skulle delaktiggjøres i Guds frelse. —

Nu, også vi blir glade når vi får se brødrerne. Og denne gang

kjenner jeg en salig fryd ved å se vennene komme. De var samlet fra forskjellige steder heroppe. Det er så med oss, vi bor spredt rundt om på stedene. Og det er for mange vedkommende ikke like til å rive seg løs. Når man da

av bare jøder, men skilleuren var nedrevet og selvom disse ikke straks kunde fatte at en adgang også var åpnet for hednene, var dog den guddommelige bestemmelse at «alle folk» nu ved tro skulle delaktiggjøres i Guds frelse. —

Nu, også vi blir glade når vi får se brødrerne. Og denne gang

kjenner jeg en salig fryd ved å se vennene komme. De var samlet fra forskjellige steder heroppe. Det er så med oss, vi bor spredt rundt om på stedene. Og det er for mange vedkommende ikke like til å rive seg løs. Når man da

av bare jøder, men skilleuren var nedrevet og selvom disse ikke straks kunde fatte at en adgang også var åpnet for hednene, var dog den guddommelige bestemmelse at «alle folk» nu ved tro skulle delaktiggjøres i Guds frelse. —

Nu, også vi blir glade når vi får se brødrerne. Og denne gang

kjenner jeg en salig fryd ved å se vennene komme. De var samlet fra forskjellige steder heroppe. Det er så med oss, vi bor spredt rundt om på stedene. Og det er for mange vedkommende ikke like til å rive seg løs. Når man da

av bare jøder, men skilleuren var nedrevet og selvom disse ikke straks kunde fatte at en adgang også var åpnet for hednene, var dog den guddommelige bestemmelse at «alle folk» nu ved tro skulle delaktiggjøres i Guds frelse. —

Nu, også vi blir glade når vi får se brødrerne. Og denne gang

kjenner jeg en salig fryd ved å se vennene komme. De var samlet fra forskjellige steder heroppe. Det er så med oss, vi bor spredt rundt om på stedene. Og det er for mange vedkommende ikke like til å rive seg løs. Når man da

av bare jøder, men skilleuren var nedrevet og selvom disse ikke straks kunde fatte at en adgang også var åpnet for hednene, var dog den guddommelige bestemmelse at «alle folk» nu ved tro skulle delaktiggjøres i Guds frelse. —

Nu, også vi blir glade når vi får se brødrerne. Og denne gang

kjenner jeg en salig fryd ved å se vennene komme. De var samlet fra forskjellige steder heroppe. Det er så med oss, vi bor spredt rundt om på stedene. Og det er for mange vedkommende ikke like til å rive seg løs. Når man da

av bare jøder, men skilleuren var nedrevet og selvom disse ikke straks kunde fatte at en adgang også var åpnet for hednene, var dog den guddommelige bestemmelse at «alle folk» nu ved tro skulle delaktiggjøres i Guds frelse. —

Nu, også vi blir glade når vi får se brødrerne. Og denne gang

kjenner jeg en salig fryd ved å se vennene komme. De var samlet fra forskjellige steder heroppe. Det er så med oss, vi bor spredt rundt om på stedene. Og det er for mange vedkommende ikke like til å rive seg løs. Når man da

av bare jøder, men skilleuren var nedrevet og selvom disse ikke straks kunde fatte at en adgang også var åpnet for hednene, var dog den guddommelige bestemmelse at «alle folk» nu ved tro skulle delaktiggjøres i Guds frelse. —

Nu, også vi blir glade når vi får se brødrerne. Og denne gang

kjenner jeg en salig fryd ved å se vennene komme. De var samlet fra forskjellige steder heroppe. Det er så med oss, vi bor spredt rundt om på stedene. Og det er for mange vedkommende ikke like til å rive seg løs. Når man da

av bare jøder, men skilleuren var nedrevet og selvom disse ikke straks kunde fatte at en adgang også var åpnet for hednene, var dog den guddommelige bestemmelse at «alle folk» nu ved tro skulle delaktiggjøres i Guds frelse. —

Nu, også vi blir glade når vi får se brødrerne. Og denne gang

kjenner jeg en salig fryd ved å se vennene komme. De var samlet fra forskjellige steder heroppe. Det er så med oss, vi bor spredt rundt om på stedene. Og det er for mange vedkommende ikke like til å rive seg løs. Når man da

av bare jøder, men skilleuren var nedrevet og selvom disse ikke straks kunde fatte at en adgang også var åpnet for hednene, var dog den guddommelige bestemmelse at «alle folk» nu ved tro skulle delaktiggjøres i Guds frelse. —

Nu, også vi blir glade når vi får se brødrerne. Og denne gang

kjenner jeg en salig fryd ved å se vennene komme. De var samlet fra forskjellige steder heroppe. Det er så med oss, vi bor spredt rundt om på stedene. Og det er for mange vedkommende ikke like til å rive seg løs. Når man da

av bare jøder, men skilleuren var nedrevet og selvom disse ikke straks kunde fatte at en adgang også var åpnet for hednene, var dog den guddommelige bestemmelse at «alle folk» nu ved tro skulle delaktiggjøres i Guds frelse. —

Nu, også vi blir glade når vi får se brødrerne. Og denne gang

kjenner jeg en salig fryd ved å se vennene komme. De var samlet fra forskjellige steder heroppe. Det er så med oss, vi bor spredt rundt om på stedene. Og det er for mange vedkommende ikke like til å rive seg løs. Når man da

av bare jøder, men skilleuren var nedrevet og selvom disse ikke straks kunde fatte at en adgang også var åpnet for hednene, var dog den guddommelige bestemmelse at «alle folk» nu ved tro skulle delaktiggjøres i Guds frelse. —

Nu, også vi blir glade når vi får se brødrerne. Og denne gang

kjenner jeg en salig fryd ved å se vennene komme. De var samlet fra forskjellige steder heroppe. Det er så med oss, vi bor spredt rundt om på stedene. Og det er for mange vedkommende ikke like til å rive seg løs. Når man da

av bare jøder, men skilleuren var nedrevet og selvom disse ikke straks kunde fatte at en adgang også var åpnet for hednene, var dog den guddommelige bestemmelse at «alle folk» nu ved tro skulle delaktiggjøres i Guds frelse. —

Nu, også vi blir glade når vi får se brødrerne. Og denne gang

kjenner jeg en salig fryd ved å se vennene komme. De var samlet fra forskjellige steder heroppe. Det er så med oss, vi bor spredt rundt om på stedene. Og det er for mange vedkommende ikke like til å rive seg løs. Når man da

av bare jøder, men skilleuren var nedrevet og selvom disse ikke straks kunde fatte at en adgang også var åpnet for hednene, var dog den guddommelige bestemmelse at «alle folk» nu ved tro skulle delaktiggjøres i Guds frelse. —

Nu, også vi blir glade når vi får se brødrerne. Og denne gang

kjenner jeg en salig fryd ved å se vennene komme. De var samlet fra forskjellige steder heroppe. Det er så med oss, vi bor spredt rundt om på stedene. Og det er for mange vedkommende ikke like til å rive seg løs. Når man da

av bare jøder, men skilleuren var nedrevet og selvom disse ikke straks kunde fatte at en adgang også var åpnet for hednene, var dog den guddommelige bestemmelse at «alle folk» nu ved tro skulle delaktiggjøres i Guds frelse. —

Nu, også vi blir glade når vi får se brødrerne. Og denne gang

kjenner jeg en salig fryd ved å se vennene komme. De var samlet fra forskjellige steder heroppe. Det er så med oss, vi bor spredt rundt om på stedene. Og det er for mange vedkommende ikke like til å rive seg løs. Når man da

av bare jøder, men skilleuren var nedrevet og selvom disse ikke straks kunde fatte at en adgang også var åpnet for hednene, var dog den guddommelige bestemmelse at «alle folk» nu ved tro skulle delaktiggjøres i Guds frelse. —

Nu, også vi blir glade når vi får se brødrerne. Og denne gang

kjenner jeg en salig fryd ved å se vennene komme. De var samlet fra forskjellige steder heroppe. Det er så med oss, vi bor spredt rundt om på stedene.

DAGEN:
er en vederstygge-
takket.
en kan gi sin han-
Ordspr. 16, 5.

SPRETTE FELTER

På reise.

Av predikant O. Karlsen.

Sist vi skrev til dig, du kjære «Misjons-Røst», var vi i Sverige, sørøst København, og vi har for tatt dig hvorledes vi hadde det der. Så vi vil ikke ta på plassen om dette nu. Men da de ventet oss i Høkeden, så vi farvel med Kjølviken. Dampskib «Idun» som har sin rute til Vestre Ed, førte oss dit. Siden med tog til Høkeden, der møtte familien C. J. Gustafsson oss og hilste oss hjertelig velkommen og ledasget oss til sitt gode hjem. To salige møter hadde vi der. Siden stod turen til Norge igjen. Predikant Chr. Wirsås møtte oss ved toget på Kornsjø, og ledasget oss til sitt kjære hjem, som Herren underbart har velsignet. Br. Wirsås hadde sådelen arrangeret til møter for oss i misjonslokalet, og en dør i ordet var oss opplat og de rene i hjerte gledet sig over Guds veldede ord, men gamle Adam hadde også møtt frem, han har i alle tider hvert ynkverdig og stygg - men nu var han rent overmodig og overfladisk, så det rent «oset» av ham. Men svært gjorde han stum. — Hebr. 4, 12.

Vår gamle kjære br. Krogstad som er en av de tjenende på lokalet, deltok med oss i bønn og i vidnesbyrd, og gledet sig med oss. Br. Krogstad er en arverdig predikant som har reist med Kristi evangelium i mange Herrens år og gjor det fremdeles. Han reiser for det meste i Sverige med det glade budskapet. Da turen stod til Tøftedalen i Sverige, forlot vi Kornsjø, og br. Fagerli lot sin sønn kjære oss i sin motorbåt i Boksjøen, Sverige på den ene siden og Norge på den annen side — vakkert terreng. Om natnet hadde vi herberge hos vår gamle kjære spøkse C. J. Johansen, et godt hjem. Så hadde vi ca. 2 timers marsj innen vi nådde målet. Familien A. Ringsmann tok mot oss med glede, og vi blev der i flere dager. Og da de kjære venner fikk vite vi var kommet takket de Gud under gledestårer, da bønn var sendt op at Herren vilde sende dem vidner. For 6 år siden da vi var der, freste Herren flere stykker, de som da tok mot ham, de var vel bevarte, så de under sterkt rop og gledestårer prisades Lammet og Gud.

I de dager var det meget regn og torden, ofte natt og dag så veier og myrer stod under vann. Da vi skulle til Nordkas som ligger i Edsøsokken, måtte vi dra av oss sko og strømper og brette benklærne til knea — og vade igjennem. Et ord kan tolke de salige møter Herren ga oss. I disse øde egnar er sjeldent besøkt av vidner, det ser ut som de meste holder sig i byene i de siste tider, — samvittigheten dør, men ansvarret følger. — Få har omsorg for de som forsøkte steder i dette land. Hvad ender vil det til sist bringe — — ?

Velkomstfesten lørdag.

Som vanlig var det 3-dages stevne med velkomstmøte lørdag 30. august. Det nyoppussete vakre Betania var fylt til trengsel. Over platformen lyste det i hvitt på sort bund: «Det er fullbragt» og «Dette er Guds vilje, eders helligjørelse». Fengselsmisjonær Ingvaldsen, evangelistene Daniel Nilsen, Sørensen, Zakariassen og Falck samt sangeren W. Holm fra Porsgrund. Hertil kom hele den øvrige skare av det kongelige presteskap fra nær og fjern.

Eldstebroder Olaf Gundersen

i møtene der Herren sendte oss, snart er lønningdagen og kroningdagen for hånden. Da enhver skal få sin lønn. Les derom i Matt. 10, 40—42. Matt. 25, 34—40; Mark. 9, 41; Hebr. 6, 10 m. in.

11.

Alle

Alle hellige er hjertelig hilset med 1. kor. 16, 24; Ef. 6, 23—24; 1. kor. 13, 13.

Da dette skrives holder vi møter i Idd stenhusgalleri.

Fred over Guds Israel!

Det er menneskets lod engang å dø og derefter dom.

Hebr. 9, 27.

Disse alvorsfulle ord er vel verdt å akte på også i denne tid, hvor lettsindighet og Gudsforakt blomstrer som aldri før.

Et menneskeliv er meget kort, når man tenker på evigheten.

Døden kan ramme en ungdom som står i sin fulle blomstring, så vel som den gamle. Ingen kan resonere bort døden, den kommer enten man er berett eller ikke. Ingen Gudsfornekter kan hindre det. (Og det er få Gudsfornektere i døden og ingen etter døden). — Den kommer til fattige og rike. Ofte kommer den plutselig, en ulykke skjer og mennesker dør. Andre faller om og er døde, uten å få sagt et ord, andre blir syke og mister bevisstheten og dør uten å komme til sans igjen. Men så kommer et derefter.

Døden er ikke en tilintetgjørelse; men en adskillelse av menneskets legems og ånd. Anden er uddelig; men menneskets nådetid er slutt ved døden. Og Jesus løser klart, at det ikke er frelse etter døden. Luk. 16, 26. Les også Rom. 2, 12.

Men det står: Derefter dom. Guds ord løser klart, at menneskene etter døden skal sta til regnskap innfor sin dommer, hvor enhver skal få lønn etter sine gjerninger. Matt. 16, 27. Rom. 2, 6.

Dommeren er da den frelses som hadde betalt alles synd og som kalte og dro på mennesket; men man ville utsette for å nytte synden en stund. Så overskak døden dem — uberedt!

Andre foraktet ham, etter andre fornekket ham helt. Men da er det forsett, for evigt. Man får høre de forferdelige ord av Jesus: Gå bort fra mig I forbannede til den evige ill som er berett djevelen og hans engle. Matt. 25, 41. Dette sted er ikke berett for menneskene. Jesus har berett en himmel for oss mennesker. Og han har med sitt hjerteblod betalt all vår synd, og innbyr nu alle til å komme og få tilgivelse og rensning i hans blod. Men de mennesker som ikke vil motta

innbydelsen og la sig rense i Jesu blod, deres del blir å gå bort fra ham i den evige id. Apb. 21, 8.

O, så forferdelig! Mennesket som visste om Jesu kjærlighet og frelse og foraktet denne godhet. Hvor det skal bli forferdelig alltid rike i Herrens urokkelige, altid rike i Herrens gjerning, da I vet at eders arbeid ikke er unyttig i Herren.

Djevelen vil bedra mennesket og mange lar sig bedra. Ja selv mange som har smakt Guds frelse og kjent denne underbare kjærlighets makt som tilgav all synd og opreste fra synden. Mange av disse blev etter fangst i djevelens garn og døde uten Gut.

Og så forferdelig! Intet menneske kan nu fatte hvad dette innebefatter. Men ennu er det frelse fra alt dette: Hos den Herre, Herre er det utgang fra døden. Salm. 68, 21.

Jesus er det evige liv og alle som søker ham med et helt hjerte skal få erfare at han ingen står bort. I Joh. 5, 24 sier Jesus: Sannelig, sannelig sier jeg eder: Den som hører mitt ord og troer ham som har sendt mig, har her et evigt liv. Og kommer ikke til dom, men er gått over fra døden til livet.

Om du som leser dette ikke har mottatt Jesus som din personlige frelse, så bestem dig nu for å høre til å vise høre Jesus til. Gå på dine kne og be at Jesus må frelse dig, og tro hans løft. Hver den som påkaller Herrens navn skal bli frelst. Og du skal i ditt hjerte få erfare at Jesus gir dig troens viusset om alle dine synders tilgivelse, ti han renser bort all synd og ditt navn blir skrevet i himmelen. Luk. 10, 20. Da har du undflydd dommen, til vår dom tok Jesus på Golgata, og du er i fristaden! Så lenge vi forblir der skal ingen dom nå oss.

Så er der da ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus. Rom. 8, 1.

Anton Backe.

Det er troens gjestand — Jesus Kristus — som frelser os. Og i ham er Guds skattkammer senket ned til oss.

Daniel Nilsen belyste emnet videre med en rekke skriftsteder. Guds frykt er nyttig til alt. Derfor, mine elskede bredre, være faste, dermed ikke få fred. Han strepte etter å leve etter Herrens vilje, men forgives. Ulykkelige blev han dag for dag.

D. Christoffersen: Søk først Guds rike. Når vi gjør det behovet vi ikke å sorge så meget for det timelige. Herren vil gi oss skatter som er skjulte i mørket, og klenodier som er gjemt på ionnlig steder.

Bernh. Nilsen: Ved tanken på lønnen blev det så stort for ham at vi er hans lønn, Jesu Kristi smertes lønn. Måtte vi kunne si som sangeren: Ta kun alt. — Alt vårt eget, alt som vi har kjært, må ofres, når vi helt skal tilhøre Jesus. Det er godt i stillhet å kunne bie på Herren. Han svikter ikke, men gir herlig løsningen.

T. Gabrielsen: Jeg skammer meg ikke ved evangeliet. — I Rom. 3 finner vi billede om mennesket. Det er helt udelig. I frelsen skaper noe nyt — en ny skapning, Guds menneske.

Johs. Nilsen: Bibelen taler klart om frelsen. Den skjer ikke gradvis. Enten er man gjenfødt eller ikke. Det var et fullbragt frelsesverk i Jesu offerdød.

Motet sluttet med takk til Gud for den rike velsignelse over samværet.

Klokken 4 var det bredsbytelse og kl. 7.30 avskjedsmøte. Br. Hushovd åpnet aftenmøtet og leste 2. Petr. 1, 1—18, hvorefter vidnesbyrdene veldet frem, blandet med sang og takk- og lyvprisning. Br. Wintersborg hadde deltatt i 14 stevner i Arendal, og det blev bedre og bedre for hver gang, uttalte han. Ja alle var enig om at det hadde vært et velsignet stevne. Guds And hvilte over motene, sjøle søkte frelse, og miktige budskap i tunger med tydning kom frem.

Musikkvennene på Betania spilte under motene og hadde nok en estrid tøn, men gleden ved å synge Lammetts sang gir styrke og lønnen uteblir heller ikke for Koraha barn.

Gud skal ha evig takk for sin godhet. Den rike utsæd under stevnet skal bare frukt i sin tid til Jesu Kristi navns ære.

Arne J. Larsen.

De mørke skyer.

Når mørke skyer er i luften påskynder vandreren sin gang og tenker på sitt hjem; hvorimot han ofte i smukt vær og på en behagelig vei gir sig god tid og er utsatt for å glemsle reisens mål.

Derfor er også det en nåde, om Herren imidlertid sender oss en mørk dag med truende skyer, der dekker vår jordiske gledessoll; ti vi haster da med sterke skritt mot vårt hjem. Jeg innser da bedre, at om jeg skulde finne for meget vennskap og bekymmelighet i herberget og på reisen, så glemte jeg snart min faders hus og min himmelske arv.

Ingvaldsen: 1. Moseb. 49, 18: Efter din frelse bier jeg Herre. Frelsen var mangfoldig, det er en fortsatt frelse gjennom hele li-

Bunyan.

FOR FAMILIENS YNGSTE

FULLBRAGT!

Hudson Taylor, misjonæren i Kina, kom som ganske ung mand til å spørre: «Hvad skal jeg gjøre for å bli salig?» Han arbeidet på å bli bedre, men kunde ikke få fred. Han strepte etter å leve etter Herrens vilje, men forgives. Ulykkelige blev han dag for dag.

Da falt der ham en dag en traktat i hånden. Som overskrift stod der: «Det er fullbragt!»

De ord fengslet ham som han aldri hadde hørt dem før.

«Er det sant at det er fullbragt, — så skal jeg jo ikke selv fullbringe min frelse. Så har jeg jo intet annet å gjøre enn takk og jubel over denne dag.»

Med dette herlige ekko av Jesu ord fra korset: «Fullbrags holdt fred og glede innlog i Hudson Taylors hjerte, og det i en rikdom han aldri hadde trodd kunde times et menneske her på jord.

En stor kunstner ønsket engang å kunne få stort og kunstverk så fullkommen at det ville fortsette å leve gjennem all fremtid. Han sopte overalt etter at han kunne realisere sin drøm, og reiste i øst og vest for å finne det, men forgives.

Han vendte da hjem — skuffet og mis-

modig — og fant at en av hans lærer var leter utenfor hans egen deres modellerte rene underverker av seg og skjønnhet som blev rost og brukt av alle der så dem, og som snart ble denne unge kunstner stor besegger.

På samme måte lengter også mange mennesker etter å utrette store ting i Kristus, og speider rundt omkring for oppdag en anledning, mens de misoverer de plikter der ventet på dem for utenfor deres egen dor. Inlett til dette for oss enn hver dag ydmyg og stillett utrette Guds vilje i de små ting vi bestemt for oss og trofast opplyse de gode plikter, idet vi gjør det best mulig alt hvad der blir oss pålagt.

JESUS BANKER PA ØRØRN

Lille Svends far satt og leste Bibelen, og Svend lyttet opmerksomt. Det var Ap. 3. kap., hans far kom til det 20. vers, hvor det siger: «Se, jeg står for døren og baksiden,» brøt Svend han ivrig og utbrøt:

«Far, kom han inn?»

Det er et viktig spørsmål. Det er ledet av Jesu står utenfor og baksiden. Også din hjertedørs. Er han kommen

Kjære Misjons-

Guds fred!

Jeg tenkte

at n

re på tide

å sende

hva

er

og

at

er

ja

væ

og

som

satte

med

dro

avgård

at

at

at

fok

frem

og

tilb

Det

var

33

e

å

kjøre

d

dårlig

ve

d

matte

jeg

do

på

7

timer

jeg

noen

b

jende

at

veien

og

frem

m

m

unge

m

kunde

je

og

som

ta

etter

ble

gresset

Jeg

hadd

de

gul

d

men

det

bakke

ofte

og

det

er

Afrika,

det

ne

for

hadel

som

d

Regne

styk

d

umul

nest

over

skul

sol

jeg

en

nir

ved

ve

ve
<div data-bbox="92